

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Caput IV. Apud se in cubiculo, Christi crucifixi effigiem aliquam habere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Hic observo denique: quemadmodum ij quos paulò antè memoravimus, Christum posuerunt ut signaculum super cor suum; ut omnia sensa ac vota sua, Crucifixi memoriâ, tanquam sigillo insignirent: ita etiam plures fuisse, qui illum propriè ponerent ut signaculum super brachium suum, inulto scilicet arte quadam in brachijs aut carpis, crucis signo aut IESU nomine, quò crucis Dominicæ recordationem ita quasi ad manum haberent, atque exinde omnia ipsorum opera ipso Christi nomine quodammodo sigillata & consecrata apparent. Quem quidem morem quondam apud multos invaluisse, ex ijs discimus, quæ scribit Laurentius Ramirez in Chronicon Luitprandi; & ex antiquis Procopius Gazæus in caput 44. Isaiæ. Constatq; ex historijs recentioribus, quosdam populos Orientales, etiamnum, crucis cauterio inustum brachium habere.

CAPUT IV.

Apud se in cubiculo, CHRISTI crucifixi effigiem aliquam habere.

§. I.

Eam rem meritò Christiano cui libet commendatâ esse debere.

Æquum sanè foret Christianum quemlibet, eosq; præfertim, quorum limina, ut nobilitate dignitatève præstantium, cum primis celebrantur, ædium suarum conclavia, tum alijs pietatis monumentis, tum (& præcipuè) vitæ ac passionis Christi imaginibus, convestita habere. Primum, ut eâ religione ædes suas quodammodo consecrent. Deinde, ut hac tanquam tesserâ, profiteantur se esse quod sunt; hoc est, Christianos. Postremò, ut hac ratione summotis nox:js rerum turpium simulacris, suo aliorumq; pudori atq; saluti

saluti consulant, & pro obscœnis speciebus, castas ac sanctas cogitationes ingerant.

Quo in genere (ut obiter hoc dicam) probrosa videtur nimia quorundam licentia; quorum aulas ingressus, usque ad eò rerum, non profanarum modò, sed etiam pudendarum formis, palàm & ob omnium oculos prostitutis, deturpata veriùs quàm exornata spectes omnia; dubitare ut possis (ædium apparatus quod attinet) hominisne Christiani domum, an à Christiana religione alieni tectum ac la-rem intraveris.

At quantò nobis sint, hac quidem in parte, Schismatici Moschi religiosiores, vel hinc licebit cognoscere. Habet eorum quisque in suis ædibus, Passionis Christi aut similem aliquam religiosam imaginem: cumq; alter alterum convenit officij negotijve gratià, non continuò ad Dominum domus consalutandum convertitur; sed aperto capite ante omnia, circumspicit, ubinam imago sit, cui profundè caput inclinans, ac tertium ducto crucis signo se muniens, eam brevi prece veneratur: tum ijs deinde transactis quorum gratià venerat, non priùs domo pedem effert, quàm eandem imaginem eàdem qua priùs religione salutaverit. Ita Alexander Guagninus in sua Moscovia cap. 4.

Verùm alijs prætermisissis, id modò unum à te contendo, mi Christiane; ut ad Salvatoris passionem crebriùs familiariusq; recolendam, intra cubiculum aut conclave secretius, effigiem Christi crucifixi aliquam habeas; quem velut præsentem in sua imagine observes, in cujus conspectu atque oculis verferis assidue, eumq; modò ut socium ac contubernalem, modò ut actionum testem ac præsidem, modò ut amicum ac secretorum conscium, aliàs ut præceptorem domesticum officijq; monitorem, aspicias; à quo denique incertis in rebus consilium, auxilium in arduis, refugium in periculosis, levamen in molestis, solatium in adversis expectes. Hæc generatim: speciatim autem ista licebit observare. §. 2.

§. 2.

Christum crucifixum, studiorum, laborum, actionumque familiarium, testem & adiutorem adhibendum esse.

Primum; ut ejusmodi effigiem eo tibi loco constituas; unde faciliè incurrat in oculos, ut ex obvio, crebròque ejus aspectu utilitatem ac fructum capere possis. Imiterisque in primis B. Catharinam Genuensem, quæ etiam ostendit puellula (prout in ipsius vita legimus) propositam habebat in cubiculo piam Christi patientis tabellam, ad quam quoties cubiculum ingressa, memores oculos converteret, toties intimis afficiebatur sensibus, illorum tormentorum recordatione, quibus suâ causâ subijci voluisset Salvator benignissimus.

Eritque admodum salutare, & majoris fructus quam impendij, exercitium; quoties cubiculum ingrediaris, pio aliquo oculorum conjectu, & levi capitis inclinatione Crucifixum salutare, & in ejus tutelam ac præsidium te tuâque quasi restituere; rursùmque cum egredi contigerit, eodem pacto, aut etiam osculo ad ejus pedes aut cor appresso (præsertim cum longior futura videtur absentia) veniam & velut commeatum exposcere.

Ac denique sub noctem, de more proborum filiorum, (qui non prius cubitum concedunt, quam fausta parentum precatione donati sint) priusquam acquiescas, sanctissimis Crucifixi manibus ac custodiæ te committere, bonamque ab eo & placidam noctem exorare.

Ut jam his non addam subinde extitisse nonnullos, qui ipsum Crucifixi simulacrum, vel secum in strato componerent; vel (quod de Simone Sacerdote Valentino, & de nostro item P. Bernardo Colnago in eorum vitis proditum est) ipsi humi jacentes, pro se in lectulo collocarent: aut etiam qui, omni strato abjecto, in nuda & dura cruce, noctem bre-

Vit. c. 10

Vir. P. Bernardi lib. I. cap. 12. Ioan. Rbô hist. exeme l. 3. c. 130

vi

L. 1. Vit.
cap. 11.

Ioan. Rho
6. 3. tit. c. 2.

vi somno ducerent; in quo item numero fuit è nostris hominibus P. Dominicus Valefius. Cui affine illud de Venerabili Maria Raggià, quæ crucem ligneam (quam Sponsum appellabat) ulnis complexa, super nuda tabula dormiebat.

Eodémque denique referri potest, pium Simonis Rodericij à nobis antea memorati in Crucifixum studium; qui in cubiculo habere solebat prægrandem Crucem, lucente per noctem ante eam lampade, ad quam, quoties evigilabat, oculos animúmque, cum speciali aliquo pietatis sensu, referre consueverat.

Veruntamen istæ non omnibus passim ad imitandum proposita sunt. Satis enim scio non omnibus omnia congruere: estque ratio habenda communis nostræ infirmitatis, cui consultius erit, pauca quædam & mediocria cum constantia tenere, quàm plura & grandia non duraturo conatu amplecti. Spectanda igitur unicuique erit vitæ suæ & officij conditio; & è multis, quæ subinde suggerimus, ea deligenda quæ magis ad vires, genium ac gustum facere viderit: ne plura quàm par est, aut viribus suis minùs consentanea suscipiens, vel naturam suam violentus prægraveret, vel ea etiam, quæ moderatè sumpta, constanter ac jucundè retinisset, tædio victus abijciat. Quod hîc semel monitum, de alijs similibus erit intelligendum.

Secundum: ut quidquid operis in conclavi faciendum susceperis, id omne sub oculis Crucifixi facias, eúmque non restem modò actionum tuarum, sed laborum etiam præsidem atque adiutorem adscifcas.

Itaque si, exempli causâ, literarum studijs des operam, Crucifixum habeto super mensulam, aut sanè in conspectu; cui studiorum tuorum labores omnes offeras, ad quem identidem respicias, à quo lumen in rebus obscuris ac difficilibus deposcas; postremò, sub ejus umbra, ut ita loquar, subinde desidens, à studiorum tuorum labore nonnihil respices.

spires & interquiescas. Ut enim admonet etiam S. Vincen-
tius: *Sape dum actu studes, à libro debes ad horam oculos a-*
vertere, & oculis clausis te in Christi plagis abscondere, & ite-
rato te ad librum convertere. *De Sit. spir.*
cap. 10.

Quam in rem notum est exemplum Seraphici Bona-
ventura, qui (ut ipse de se Angelico Doctore professus est)
hunc codicem unicè & assidue lectitare, ex eoque præsertim
proficere, ac sublimes illas cogitationes ac pia sensa haurire
confreverat. Quod item de primis sui Ordinis Patribus
ipse Bonaventura testatur in vita S. Patris Francisci; qui *cap. 3.*
nempe recenti adhuc Ordine, cum sacrorum Doctorum li-
bris destituti essent, *loco illorum* (inquit) *librum Crucis Chri-*
sti continuatis aspectibus, diebus ac noctibus revolvebant. Eo-
démque in ludo eruditus B. Petrus de Alcantara, cum sacris
Biblijs solum Crucifixum habebat in cubiculo, in eoque per-
volvendo crucis codice & ipse assiduus erat, & alijs, ut eum
præ cæteris legerent, svadebat. Theologi cujusdam è sacro
Ordine Prædicatorum, eo in genere religio, memorabi-
lem hunc eventum habuit. Solebat is, sumptâ Crucifixi
imaginè, & ad caput libri super mensam collocatâ, in com-
muni Bibliotheca ad multam noctem lucubrare. Noctè
quadam ita lucubrant, visus est intempestivus nescio cujus
tubæ sonitus insonare; primùm obscurior, & quasi è lon-
ginq̄, exinde clarior clariorque & tanquam propius æ
propius ad aures appellens; donec prope hominem consti-
tit tuba inaspectabilis, paventem, & à Crucifixo pacem ac
veniam postulantem. Quam ille tubam, iudicij sui mor-
tisque propinquæ significationem interpretans; sub auro-
ram Priorem adjit confessionis gratiâ, postulatisque Sacra-
mentis cæteris (cum sanus alioqui videretur) haud ita mul-
tò post excessit è vivis. Ita Joannes Severanus, ex Historia *Præf. 1005.*
pag. 572.

Tandémque, ne plures proferam, Franciscus quoque

Q 2

Sua

Ante tom:
de Angeli:

Suarez, vir è Societate nostra, quemadmodum celebratissimæ doctrinæ, ita & virtutis eximæ; *si studijs inbarenti*, (inquit Autor vitæ) *quæstio aliqua perdifficilis, nodusve implicatus occurreret, ante Christi è cruce pendentis effigiem, divina lucis radios à Patre luminum mutuabatur.* Quantâ porro exinde lucis copiâ mens ejus illustrari solet, argumento fit ille aspectabilis, sed insolitus admirabilisque splendor, qui aliquando de effigie Crucifixi promicans, rectâ in Suarij vultum ac pectus sese vibrare conspectus est, ipsôque repercussu Musæum omne supra Solis splendorem collustrare; cùm ipse ante hanc effigiem, plicatis genibus suspensus, ac duos ferè cubitos ab humo sublimis cerneretur; uti testatur ejusdem vita.

Attamen quæ hîc præcipiuntur, non de divinarum duntaxat rerum studijs, sed de humanarum quoque intelligi & usurpari debent. Siquidem & ista, jam commemoratis devotæ mentis exercitijs, aspergenda & condienda sunt; quæ nempe & illis aliquam sanctitatem impertiant, & de celo lumen aspirent, & tædium levent, & animum addant, ac non injucundâ intermissione atque alternatione relaxent; ac demum, Christo opitulante, omnia procliviora captu, & usu faciliora reddant. *Pietas enim, Apostolo teste, ad omnia utilis est.*

2. Tim. 4.

Eadem denique valere debet præceptio, quoquo tandem opere, pro tuæ professionis ratione, in conclavi manus exerceas; & hoc etiam magis, quòd manuum labor, quò operantis mentem minùs occupat ac distrahit, eò ampliolem pijs ejusmodi ad Christum crucifixum respectibus, suspirationibusve relinquat facultatem. Atque facilis est & amabilis industriæ, quod in vita Venerabilis Catharinæ Ricci ex Ordine S. Dominici, de quadam ejus Monasterij Virgine proditur, Helenâ nomine: quæ, ut erat assidue in dolorum Christi commentatione occupata, inter alias artes sol-

lib. 2. c. 8.

solebat in opere faciendo rosas quinque (ubi eorum florum tempus esset) in crucis modum præ se in mensula disponere; eaque industria, non tam oculos florum aspectu, quam animam plagarum Sponsi sui memoriâ & imagine pascere.

§. 3.

Ad eundem in tentationibus aliisque molestiis esse recurrendum.

Tertium: ut Christi crucifixi effigiem in promptu habens, in illa paratum perfugium, ac præsidium salutis habeas in tentationibus ac periculis, & hoc tanquam domestico asylo ab omni malorum incursum tutus existas.

Planè enim hîc opportunum est B. Hieronymi breve Thom: Hi- præceptum: *Si ingressi fuerint ad te latrunculi per oculos, per bern. aspectum crucis opprime eos.* Incautior aspectus aspectu sanctiore sanandus est, & ignitorum serpentum morsus, salutaris signi inspectione excantandus. Unde etiam & illud S. Bernardi ad Hugonem Novitium: *Si tentationum sentis a- Ep. 351. culcos, exaltatum in ligno serpentem aneum intueres; & fuge, non tam vulnera, quam ubera Crucifixi.* Quod etiam pluribus persequens S. Augustinus in Manuali, in eamque rem, suum ipse experimentum allegans: *Cum me pulsas, inquit, cap. 22. aliqua turpis cogitatio, recurro ad vulnera Christi. Cum diabolus mihi parat insidias, fugio ad viscera misericordie Domini mei; & recedit à me. Si ardor libidinis moveat membra mea, recordatione vulnerum Domini nostri filij Dei, extinguitur. In omnibus non inveni tam efficax remedium, quam vulnera Christi.*

Te igitur felicem, si hoc tam præsentem perfugio familiariter uti noveris; in omni discrimine ad Christi vulnera P. f. 26. confugiens, & velut (quod ait Propheta) in abscondito divini tabernaculi, in corde inquam Christi crucifixi, te abscon-

feodens; denique, ex ejusdem Prophetæ monito, parvos Babylonis (hoc est ipsa prima pravatum cogitationum femina) ad Petram, seu Christum crucifixum allidens. Senties subinde vel solo Crucifixi conspectu in te extingui omnia tela nequissimi ignea, impurasque omnes imagines, & istam quam appellat S. Hieronymus dulcem libidinum pompam, continuo diffugere à facie ejus: ipso denique usu atque experimento comperies, adversus omnes infirmitates carnis nostræ, livore vulnerum Salvatoris nullum esse malagma præsentius, nullum remedium efficacius. Proinde & ad præcavenda oculorum pericula, non mediocre utilitatem habebit, id quod alio sensu dicit Scriptura, ut sit vita nostra pendens ante oculos nostros, vitalem nimirum Salvatoris nostri in cruce pendentis speciem assidue præmentis oculis, tanquam præsentem, circumferendo.

Neque verò dubium esse debet, quin illo ad sese crebro ac fiduciæ pleno recursum delectatus Dominus, speciali curâ protegendum te suscipiat: quemadmodum de pia Virgine, cui nomen Elisabetha Wansia, restatur Thomas Cantipratanus. Quæ cum patientis Christi cruciatus nunquam è memoria deponeret, Christus crucifixus totos tres annos ita illam comitatus est quocunque se ferret, ut si quæ forsam impuræ cogitationes animum pulsarent, ille revulsam à cruce manum ejus pectori admooveret, omnemque confestim impuritatem abigeret.

Si porro gravior tentationis vis ingruerit, instetque tibi pertinacius, age (ejus rei ubi opportunità fuerit) Crucifixum in manus, aut etiam in sinum sumito; contemplare amantissimi Domini vultum, non tam mortis vi quam amoris, in te propensum: ingredi, quæ licet, in cor illius afflictissimum, plagas ejus & membra omnia sollicitis osculis laceffe, in manus illius animam tuam commenda.

Dicito illi ista de Scriptura, quæ exempli gratiâ hic ponimus:

Ep. 22.

Apost. 1. 2.
cap. 50.

nimus: Amabilis IESU: *Aspice in me, & miserere mei. Domine, vim patior, responde pro me. de vultu tuo iudicium meum prodeat. Si insurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo. Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus. Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij. Sub umbra alarum tuarum protege me. Domine, salva nos, perimus. Non me derelinquas usquequaque. non avertas faciem tuam à me. Non peccabo in conspectu Dei mei. Propitius sit mihi Dominus, ne faciam hanc rem.*

Addere potes & illa in primis huc pertinentia:

O bone IESU exaudi me: Intra vulnera tua absconde me: Ne permittas me separari à te: Ab hoste maligno defende me.

Et his similia, quæ affectus aut usus suggeret: quibus eatenus insistere poteris; dum, tempestate discussa, animo redeat desiderata tranquillitas.

Idem sibi habebat tentationum perfugium S. Hieronymus; quando inter deserta agenti (prout ipse scribit ad S. Virginem Eustochium) recursabant Romanæ deliciae, & scorpionum tantum socio atque ferarum, ob oculos chori oberlabantur puellarum. *Itaque (inquit) omni auxilio destitutus, ad IESU jacebam pedes, rigabam lacrymis, crine tergebam, &c.*

Eodémque rursus perfugio tibi utendum erit, quoties, si non illecebrosa tentatio, at anxietas animum, ægritudo, mæstitia, tenebræ, solitudo occupaverint. Sed quoniam eam rem parte 4. cap: II. ubi Exercitium resignationis animæ desolatæ inter brachia Crucifixi tradimus, diligentius exequimur; idcirco pluribus in præsentia superfedemus.

§. 4.

Coram eodem precandum; & alia quævis, tanquam cum amico fidelissimo, conferenda.

Quartum: ut cum tibi precandum erit, aut divinatorum meditationi vacandum; ante Crucifixum id quoque

agere instituas. Juvabit ipsa Crucifixi praesentia, tum ad varios sanctos affectus, vel ipso Crucis intuitu, concipiendos; tum ad reverentiam attentionemque animi, ad ea quae tecum meditabere, retinendam, & cordis tui instabilitatem, eâ oculis objectâ specie, efficacius coercendam.

Quapropter si inter orandum, animum tibi longius evagari ac peregrinari sentias, continuo oculos ac mentem ad aspectum Crucifixi revoca; sensus tuos dispersos intra ejus vulnera recollige, & cor tuum vagum & instabile in ejus praesertim sacro latere desige. Sic enim etiam factitaliter video S. Bonaventuram; cujus ista est ad Crucifixum oratio: *O bone IESU, nimis saevum est cor meum, nisi molliatur sanguine tuo: nimis distractum est cor meum, nisi recolligatur in latere tuo.*

P. 1. Sim:
cap. 13.

Quod si fortè coelis imbrem suum negantibus, tibi cor aridum, & anima sinè humore est, nec sapere potest quod piæ meditationis argumentum sumpseris; adhuc tamen oculos mentemque, quantumvis arentem, in Christi aspectu defixam tene, ejus sacra membra & plagas amabiles sigillatim otiosèque contemplare, eam Crucifixum inspicendi perseverantiam, pro omni oratione habe. Neque si, vel horam, absque alio interiore gustu, in sola imaginis Crucifixi contemplatione perfiteris; pigeat te orationis insipida, aut temporis malè collocati. Iste quippe constans ac pius Crucifixi aspectus, præclara quaedam atque efficax oratio est: quando & ea humilitas habitusque corporis & animi de Crucifixi vultu pendentis, vocis instar habet apud Deum; & ipsa species Crucifixi, quem in ejusmodi ariditate cordis pro nobis quodammodo substituimus, vicariâ veluti operâ pro nobis Patrem interpellat atque exorat: ut hic etiam valeat illud S. Ambrosij libro de Isaac & anima: *Ipsè (scilicet Christus) sit vox nostra, per quam loquamur ad Patrem.*

cap. 8.

Q

Quare velut mendicus quispiam, in conspectu divitis timide ac verecunde consistens, etsi ore taceat, ipso tamen vultu cateroque corporis gestu, stipem exorat: ita debes & tu, in illa spiritus egestate, coram Crucifixo, pauperuli instar humiliter, modestè, perseveranter assistere, & eà perseverandi instantiâ, stipem cœlestem tuâque paupertati oportunum subsidium emendicare.

Quò etiam pertinet quod apud S. Bernardum (si tamen ejus est opusculum illud) in libro de natura & dignitate divini amoris, legimus: *Anima (inquit) sicut inops, sicut mendica, sperans, suspirans, inspicit, suspicit, si quid sibi porrigatur, si quando aperiatur: & aliquando, importunitate & improbitate suâ, sic evincit omnia obstacula, & transgreditur usque ad interiorem Sapientia mensam, & c.* ^{cap. 4.}

Itaque potes per intervalla, egestatem tuam agnoscentes atque prætendens; aut de derelictione tua amanter ac blandè conquerens, illud Prophetæ usurpare ad Deum: *Iste pauper clamavit ad Dominum; vel illud ejusdem: Tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adjutor; vel illud denique: Vide humilitatem meam & laborem meum, & dimitte omnia peccata mea.*

Potes etiam (quando iste sensus in Chananæa muliere tantum Christo placuit) catelli instar habere te, qui ad herilem mensam assistens, & Dominum suum etiam silentio respectans, sat intelligitur illum admonere victus atque indigentia suæ. Forsitan & tibi dabitur denique edere saltem de micis quæ cadunt de mensa Domini tui. Veruntamen, utut sese habebunt reliqua, optima erit hæc oratio, etsi minus succedat quod paraveris. Tantum torpor absit, & voluntaria nauseantis animi evagatio.

Quintum & postremum: ut istum quasi amicum unicum, ac fidum sodalem, Christum inquam crucifixum apud te habens, cum illo tuis de rebus, quæcunque tandem cæ-

R

fue-

fuert, familiariter amantérque conferas; cum illo, post curas atque labores, fatigatam mentem subinde recrees ac reficias; cum illo denique (cùm temporis aliquid vacuum tibi fuerit) omiffis frigidis, quæ ab aliorum amicorum conuictu ac confuetudine expectari poffunt, folatiolis, otium temporis fanctè ac jucundè oblectes. Ut enim rectè cum

Explic. pag. 16. Joanne Thaulero Lætienfis Abbas: *Quid poffit amanti anima effe fuauius, quàm ut pofft distractiones, labores, perturbationesque multas in hac lacrymarum valle (vetit, nolit) ei occurrentes, eamque fatigantes, fub hac falutifera crucis umbra refpiret, fe fe reficiat, fensus difperfos colligat, animamque exhauftram delectabili arboris hujus fructu confortet? Hæc ibi.*

Eodem facit Exercitium, quod ob materiæ fimilitudinem capite fequenti adjungimus: quamvis poffint hæc & quædam fimilia, etiam ad partes fequentes, fiue ad interiorem aliquam animæ occupationem pertinere.

C A P V T V.

*Sumptâ in manus Chrifti crucifixi effigie, fe fe
subinde ad bonam mortem exercere.*

§. I.

Ejus Exercitij, tum neceffitas, tum utilitas, oftenditur.

PRæfens exercitium propterea feorfum proponimus, quod & fuper eo plufcula nobis dicenda funt, & ad bonam mortem (à qua omnis pender æterna noftra felicitas) non mediocrem vim videatur habiturum effe.

Id autem eff hujusmodi: ut ab omni cura moleftiore feriatas, cum te animo tranquillo, proindèque ad diuinos fensus magis composito, effe fenteris; partem aliquam temporis tibi deligas, quâ claufo oftio cubiculi tui, & fumptâ in